

Enfortir la sobirania des dels municipis

written by Arnau Padró | 24 d'agost de 2018

En el camí cap a la implementació de la República Catalana hi ha dos elements que seran clau per fer que aquesta triomfi. Per tal que la independència sigui un fet consumat cal que el Govern català i el Parlament de Catalunya exerceixin el poder executiu i legislatiu sobre territori català sense que cap altra autoritat ho pugui evitar. D'altra banda, és també molt rellevant que no hi hagi un mínim d'organitzacions empresarials amb capacitat de fer xantatge amenaçant d'abandonar el país o amb altres formes de pressió contra el mandat del poble de Catalunya.

En el primer cas, caldrà, evidentment, debilitar tant com puguem el poder de l'Estat en territori català per arribar al moment de ruptura amb el millor escenari possible. En el segon, cal dir que la carta de l'abandonament del país ja es va fer servir després del referèndum de l'1-0, cosa que fa que si es vol tornar a usar en una segona ocasió, hagi perdut certa eficàcia. Així i tot, la influència i poder que tenen a Catalunya un grup d'empreses vinculades sobretot a l'IBEX35 i addictes al règim dels beneficis que proporciona el Boletín Oficial del Estado (BOE), encara és molt gran. Tota acció que vagi encaminada a debilitar aquestes empreses i a enfortir alternatives que respectin la voluntat popular catalana i que tinguin una estructura com més horitzontal millor, serà positiva de cara a preparar l'escenari de ruptura.

Construir una xarxa de municipis republicans que combatin aquests dos elements pot ser de gran ajuda i Manresa podria encapçalar-ne la lluita. Els ajuntaments poden desplegar tot un seguit de mesures que vagin en la línia dels objectius exposats en l'anterior paràgraf. En posaré dos exemples que visualitzin en quina línia podria anar l'acció política

municipalista dels ajuntaments del país.

L'any 2012 un grup de ciutadans es varen unir en la plataforma *Catalunya Diu Prou* per a promoure el pagament d'impostos d'àmbit estatal directament a la Generalitat de Catalunya. El mecanisme que varen desenvolupar es va demostrar totalment legal al cap de pocs mesos. A més d'empreses, algunes desenes d'Ajuntaments i algun Consell Comarcal es varen sumar a la iniciativa. Amb l'esforç de molta gent de base i la bona voluntat de la plataforma que va fer desenes de xerrades pel territori, es va aconseguir anar fent la bola gran. Però arribat un cert punt, la consigna dels partits als seus alcaldes –partits que conformaven la majoria parlamentària que donava estabilitat al Govern– fou que esperessin noves ordres del Govern per a fer el pas. Al Bages un grup de persones vàrem impulsar la plataforma [Sobirania Fiscal Bages](#) per fer el mateix a la comarca. Amb motiu de les eleccions municipals del 2015 varen impulsar un manifest en què els signants es comprometien a impulsar l'acció al seu municipi en cas de formar part del govern local. [52 candidatures es varen adherir al manifest](#), incloent-hi les llistes de CiU i ERC a Manresa, que ara estan al Govern. Malgrat aquest fet i que el ple municipal va aprovar en tres ocasions, el 2012, 2013 i 2014, impulsar la sobirania fiscal, ara com ara no es tenen notícies que s'hagi acomplert amb el compromís. Aquest és, doncs, un dels primers passos que caldria dur a terme per un govern amb voluntat de ser punta de llança de l'independentisme municipal.

Aquest primer exemple se centraria en el conjunt d'accions que es poden fer per debilitar la força de l'Estat sobre territori català. El fet de pagar els impostos estatals com l'IRPF o l'IVA a una administració sota control independentista com és l'Agència Tributària de Catalunya, encara que inicialment acabi transferint els diners a l'Estat espanyol, atorga la clau de la caixa al Govern català. Si totes les administracions públiques governades per independentistes i

milers d'empreses compromeses amb el país ho fessin en el moment de ruptura el govern català tindria garantida certa liquiditat durant el període de consolidació del seu poder coercitiu.

Un segon exemple, enfocat, en aquest cas, en les mesures que poden ajudar a debilitar el poder que tenen les empreses de l'IBEX-35 en territori català seria l'impuls per part de l'Ajuntament de Manresa d'una empresa municipal d'energia. Aquesta empresa podria fundar-se amb un primer objectiu de donar servei a totes les instal·lacions municipals a través de la instal·lació de plafons solars i altres generadors prioritàriament basats en energies renovables. Un cop posada la llavor i consolidat el projecte es podria estudiar l'opció d'ampliar l'oferta a usuaris particulars. Amb aquesta mesura es reduiria la quota de mercat de les potents empreses energètiques que es varen construir a partir de la privatització de les antigues empreses públiques espanyoles. Enfortir la xarxa d'empreses locals i nacionals, compromeses amb el país, especialment aquelles que tenen una estructura més horitzontal, redueix la influència i capacitat de crear alarmisme de grans empreses que tenen clars interessos amb l'Estat espanyol.

Aquestes dues accions només són un petit exemple de la política que es pot impulsar des dels ajuntaments. Si tota la política municipal tingués un enfocament seguint la filosofia d'aquestes accions i s'apliqués en tots els ajuntaments governats per l'independentisme, l'impacte que es podria assolir podria tenir certa rellevància. A més, aquesta filosofia es podria ampliar a altres administracions independentistes com la Generalitat i també que els ajuntaments fossin el far i l'exemple a seguir per la ciutadania catalana aconseguint un efecte multiplicador molt potent.